

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV legislatura · primer període · sèrie E · núm. 1 · 16 de juliol de 2021

Ple universitari

Presidència de la I. Sra. Eva Granados Galiano

Projecte del llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació (elaboració del dictamen) 3

Annex

Dictamen del projecte de llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació

Preàmbul

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte	16
Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu, objectiu i territorial	16
Article 3. Principis generals d'actuació de l'Administració	16
Article 4. Abast del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació	17

Capítol II. Àmbits d'aplicació material del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 5. Ocupació i funció pública	17
Article 6. Negociació col·lectiva	17
Article 7. Educació	18
Article 8. Salut	18
Article 9. Serveis socials	19
Article 10. Atenció a infants, adolescents, joves, gent gran i persones amb discapacitat	19
Article 11. Habitatge	19
Article 12. Mitjans de comunicació social i societat de la informació	19

Capítol III. Defensa i promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 13. Mesures de protecció contra la discriminació	19
Article 14. Mesures específiques de suport a les víctimes de discriminació	20
Article 15. Tutela administrativa i judicial i mesures de reparació de les víctimes de discriminació	20
Article 16. Planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no-discriminació	20
Article 17. Col·laboració entre institucions	20
Article 18. Estadístiques i estudis	21
Article 19. Formació	21

Aquesta publicació és impresa
en paper ecològic (definició
europea ECF), en compliment
del que estableix la Resolució
124/III del Parlament, sobre
la utilització del paper reciclat
en el Parlament i en els
departaments de la Generalitat,
adoptada el 30 d'abril de 1990.

Imprès al Parlament

DL: B-25.336-2004

www.parlament.cat

La sessió s'obre a les dotze del migdia. Presideix la vicepresidenta segona del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa del Parlament Universitari.

ORDRE DEL DIA:

1. Debat i votació del dictamen sobre el projecte de llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació en el si de la Comissió d'Igualtat i Feminismes de la #SPUNI2021.

La vicepresidenta segona

Bona tarda. Bona tarda a tots i a totes. Diputats i diputades, membres de la Comissió d'Igualtat i Feminismes... Vull presentar també les persones que m'acompanyen aquí a la Mesa presidencial. Hi ha el Ferran Cerdeira Casals, del Grup Socialdemòcrata i que també és el president de la Comissió d'Igualtat i Feminismes; hi ha la senyora Marina Benet Blasco, del Grup Parlamentari d'Esquerra Verda, que és la vicepresidenta de la comissió; hi ha el senyor Oriol Ibàñez Blasi, del Grup Parlamentari Democristià, secretari de la comissió; la senyora Pati Sàrries Javier, del Grup Parlamentari Liberal, secretària de la comissió, i la senyora Estela Lajas Contreras, del Grup Conservador-Reformista, també secretària de la comissió.

Vull dir bona tarda a tots els presents i també saludar la secretària segona de la Mesa, els diputats i les diputades del Parlament que també ens han volgut acompanyar i que estan allà a la llotja. També representants de les universitats.

Projecte de llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació (elaboració del dictamen)

I ara el que farem serà començar..., començar la sessió amb un primer i únic punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Igualtat i Feminismes sobre el projecte de llei simulat per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, que és el que heu estat treballant durant aquesta setmana del Parlament Universitari. I, per tant, farem menció de l'article del Reglament que ens dona peu a poder fer aquest debat.

És l'article 123 del Reglament i, per tant, té la paraula en primer lloc el diputat il·lustre senyor Ferran Cerdeira Casals, que fou designat el ponent relator per a la ponència i que presentarà els treballs de la ponència i la comissió. Endavant, té cinc minuts per a la seva intervenció.

Ferran Cerdeira Casals

Bé, molt bon dia a tothom. Il·lustre vicepresidenta segona del Parlament, diputades i diputats del Parlament i de la SPUNI d'enguany i totes les altres persones que són al Saló de Sessions, professorat i companyes i companys de la SPUNI.

Faig aquesta intervenció com a relator de la ponència de la llei d'igualtat de tracte i no-discriminació. Però vull començar donant les gràcies al meu grup parlamentari per haver dipositat en mi la confiança de portar una llei tan important per al nostre país. Vull donar les gràcies a tots els diputats i a totes les diputades de la comissió que m'han acompanyat en aquest procés, i que han fet un esforç, cadascun d'ells i elles. Per tant, gràcies a tots i totes per fer conjuntament aquesta feina, que marcarà un abans i un després en la societat catalana, amb l'aprovació d'aquesta llei, avui.

Hem hagut d'acordar en un temps rècord de quatre dies un text resultant de vint-i-tres esmenes, un projecte de llei, però l'esforç ha valgut molt la pena. Malgrat les pedres que ens hem trobat en el camí –que n'hi ha hagut i bastantes– hem sabut anteposar l'entesa a la discòrdia. El resultat és que avui aprovem, si tot va bé, una llei pionera; la llei d'igualtat de tracte i de no-discriminació.

El text articulat sobre el projecte de llei d'igualtat de tracte i no-discriminació constava d'una exposició de motius i tres capítols. Com saben, l'objecte de la llei és extremadament complex per tots els temes que tracta: parlem de racisme, xenofòbia, antisemitisme, arabofòbia, islamofòbia, cristianofòbia, judeofòbia, LGTBI-fòbia o misogínia; odi a les persones sense llar o aporofòbia, per motius econòmics, de raça, origen territorial, nacional o ètnic, de llengua, conviccions religioses o creences, opinió, discapacitat intel·lectual o física, situació administrativa, condició de privació de llibertat, edat,

professió, identitat, gènere, aspecte físic, color de pell, característiques genètiques, malalties, estat serològic, aspecte físic o indumentària o per qualsevol altra condició o circumstància o manifestació de la condició humana.

I és precisament per tot això, per totes i cadascuna de les coses que acabo de dir que és una llei complexa i molt important.

El fet que es faci aquesta llei és perquè existeix una crisi del sistema que porta a una crisi de valors. Estem vivint un retrocés de drets i llibertats i això ens porta a que hem d'acabar legislant perquè això no passi. Cal recalcar també que la importància d'aquesta llei és que s'aplica tant a l'àmbit privat com en l'àmbit públic. I en això ens hi hem estès molt, aquests dies.

Aquesta no és una llei per a col·lectius vulnerables sinó per a col·lectius vulnerabilitzats que pateixen discriminació. I cal fer èmfasi i aclarir que aquests col·lectius tenen dret per ser persones i a més han de tenir una protecció especial per la situació en la que es troben.

Vull agrair també –i penso que ho faig en nom de tots els membres de la comissió– les compareixences dels experts i llurs entitats que han participat en aquesta simulació i ens han enriquit de manera molt important en les nostres aportacions de cara a les esmenes que hem pogut presentar i que ens han servit de guia per confeccionar un text més ric i més complet. N'hem après molt. Moltíssim. Tots.

Un agraïment especial també a tot el professorat, que ens ha proporcionat la formació necessària per al bon desenvolupament de la tasca parlamentària i han conduït molt bé les nostres..., els nostres desitjos, les nostres frustracions i els nostres petits malentesos, que també n'hi ha hagut.

Amb la tasca cooperativa de totes aquestes persones hem pogut arribar a confeigir el text d'una llei que té com a objectiu garantir el dret de totes les persones, independentment de la seva condició.

Una llei, com he dit, pionera, de la qual ens hem de sentir totes i tots molt orgullosos i orgullosos.

Amb aquesta llei volem obrir un camí a seguir i un referent arreu. Catalunya serà pionera –sens dubte– en disposar d'una llei transversal a protegir la ciutadania de tot tipus de discriminació i desplegar polítiques de prevenció, formació i sensibilització de la no-discriminació. Una llei que és més necessària que mai, tal com desgraciadament podem veure dia rere dia, i especialment aquestes setmanes, a totes les notícies i «telediaris».

Perquè aquesta llei que aprovem al Parlament és una llei de país i una llei per a totes les ciutadanes i per a tots els ciutadans de Catalunya.

Gràcies a tots i totes per haver tingut el vostre suport al llarg dels treballs que hem fet en aquesta ponència i estic segur que farem història aprovant aquesta llei avui.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies, senyor Ferran Cerdeira, en la seva tasca de relator. Ara, a continuació, intervindran els diferents portaveus dels grups parlamentaris per fixar la seva posició pel que fa al projecte de llei que portem a votació aquest matí. I en primer lloc, ho farà el Grup Parlamentari Conservador- Reformista. Té la paraula el seu portaveu, el senyor Èric Arenas Gallén, també per un temps màxim d'intervenció de cinc minuts. Endavant.

(Aplaudiments.)

Èric Arenas Gallén

Bé; moltes gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, diputats, diputades... En primer lloc m'agradaria agrair al meu grup parlamentari per la confiança que m'han pogut atorgar per tal de ser avui aquí i fer el nostre posicionament com a grup.

«La democracia debe guardarse de dos excesos: el espíritu de desigualdad –que conduce a la aristocracia– y el espíritu de igualdad extrema, que conduce al despotismo.» Això, senyors diputats, no ho diu el meu grup parlamentari, ho deia Montesquieu ja fa uns anys. Per tant, ens estem trobant ara mateix amb el mateix problema.

Avui estem aquí presentant els nostres posicionaments davant d'un projecte de llei que segons el nostre grup parlamentari no s'hauria d'haver començat a tramitar mai, perquè per nosaltres és una pèrdua de temps. Per què? Doncs és una pèrdua de temps perquè sí, perquè realment és una pèrdua de temps haver-te d'aturar a pensar i reflexionar sobre si la persona que tens al davant està sentint-se o no discriminada per tu mateix, perquè, senyors diputats i diputades, a les entranyes més profundes del nostre ésser, a nosaltres ens interessen coses molt més importants com tirar la nostra casa endavant, el nostre negoci o donar menjar als nostres fills.

Vostès defensen –i així ho explicita el projecte de llei– que únicament es consideren com a discriminació les conductes que provenen d'aquells que no pensen com vostès, quan això en si mateix ja és un acte discriminatori d'una majoria cap a una minoria.

Perquè una persona del nostre país no pot tenir els fills que li doni la gana però en canvi un estranger sí que ho pot fer, perquè l'Estat li proporciona una pensió, una «vi-venda» i el que necessiti per tal que no li falti res. I això, senyors diputats, sí que són desigualtats.

Des del Grup Parlamentari Conservador-Reformista considerem que progressar, aquesta paraula que tant els hi agrada als d'esquerres, és impossible sense solucionar primer problemes reals de la nostra gent, de la gent que treballa i fa créixer el nostre país. De tots, dels nostres. Sense importar d'on vinguin; vinguin d'on vinguin, i que no pel simple fet de ser estrangers puguin tenir privilegis.

El nostre sistema funciona malament i això penso que ho sabem tots. Si no solucionem primer els problemes reals de la nostra gent no ens serà possible avançar com a nació. I és que vostès el que proposen és que, per exemple, a escala laboral, una dona pugui tenir el privilegi d'adquirir un càrrec pel simple fet de ser dona, quan això en si mateix també és un acte discriminatori.

Així mateix, volem remarcar què és el que el Grup Parlamentari Conservador-Reformista ha cregut oportú perfilar per tal de poder donar suport a aquest projecte de llei. En primer lloc considerem –i celebrem– que el Grup Parlamentari Democristià, el Grup Parlamentari Liberal i el nostre grup Conservador poguéssim anar de la mà a l'esmena que es va presentar a l'article 7.2, on es defensava que les famílies tinguessin el dret de poder escollir on volien que estudiessin els seus fills. Però també cal dir que no van fer cas a les negociacions, on el nostre grup parlamentari va proposar una esmena a l'article 4.3, on es proposava que es promulguessin accions específiques per protegir grups vulnerables i millorar les seves condicions de vida, però, sempre que totes les condicions anteriors del mateix article es compleixin satisfactòriament, en la població regulada legalment. I els democristians, traint la seva paraula, es van abstenir i la van tombar.

I és que els liberals sembla que aquesta setmana no heu esmorzat bé perquè vam pactar transaccionar una esmena a l'article 11, el qual protegia els drets del propietari davant l'ocupació il·legal, i va votar en contra de la vostra pròpia esmena. Tanmateix, celebrem que aquesta esmena s'aprovés gràcies al vot favorable, sorprenentment, dels socialdemòcrates i els demòcrates cristians.

Des del meu grup parlamentari continuarem defensant el que vam defensar en l'esmena de l'article 18, sobre la pluralitat ideològica, la formació i la coordinació entre tots els cossos de seguretat de totes les administracions competents. Perquè els de l'esquerra quan sentiu «educació, formació...» se us il·luminen els ulls; i se us il·luminen els ulls perquè vostès volen incidir en la formació perquè aquesta sigui un mitjà de control social i de propagació de la seva pròpia ideologia. Però al mateix temps no podem celebrar que el Grup Parlamentari Liberal i el Democristià permeti que les esquerres incideixin en l'educació i la formació com volen, tal com van esmenar pactadament a l'article 19.

Però clar està que vostès són la *derechita cobarde*; perquè tampoc es va arribar a aprovar l'esmena a l'article 8, on es defensava que els departaments de salut no haguessin d'actuar –si no ho volien– en demandes individuals que no comporten un risc per a la salut col·lectiva. Senyors, si algú es vol canviar alguna cosa, que se la pagui! Perquè si retalléssim tots aquests «xiringuitos» que vostès defensen podríem tenir més recursos per actuar sobre la població LGTBI i les lletres que vostès vulguin, que, per cert, és no més el 7% de la població total. Perquè, clar, ara resulta que tot és discriminació.

Doncs el nostre posicionament davant aquest projecte de llei és molt..., parcialment antagònic: tot i que sigui un projecte partidista d'esquerres, i tot i que no haguem pogut arribar a consensos, conjuntament, en les esmenes, el Grup Parlamentari Conservador-Reformista votarà a favor d'aquest projecte de llei, perquè creiem que la societat ho demana així. I és que, per no voler discriminar, a vegades discutim coses que a vegades el que fan és marcar més les diferències. I és que el nostre grup parlamentari considera que la millor forma de tractar les diferències és suprimint-les, perquè crear tants col·lectius pot generar encara més discriminació.

Senyores i senyors –i acabo, senyora presidenta– segmentar la societat no és la solució. Inventar paraules que no aporten cap solució real tampoc és la solució. Els conservadors-reformistes ens centrem en les persones, no com fan vostès, que se centren en les diferències que tenen entre elles. I si el que volen és dir a la gent com pensar o com actuar, molt honradament, trobaran al Grup Parlamentari Conservador-Reformista al davant de vostès.

Tanmateix, com deia, hi votarem a favor, perquè considerem que aquesta llei és necessària per a la nostra societat; tant per a la seva com per a la nostra.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyor Èric Arenas. Estan veient que estic sent flexible, eh?, amb els temps d'intervenció. Té ara la paraula, pel Grup Parlamentari Lliberal, el seu portaveu, l'illustíssim senyor Arnau Llambrich i Fígols, també per un temps d'intervenció de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments.)

Arnau Llambrich i Fígols

Bon dia, presidenta, membres de la Mesa, il·lustres diputats... Bé, sembla que és el torn de la *derechita cobarde*, que alguns volen dir.

Avui és un gran dia per aquest Parlament i per al nostre país. Si no hi ha sorpreses, afortunadament, d'aquí una estona votarem el dictamen de la comissió i, per tant, aprovarem la llei d'igualtat de tracte i no-discriminació.

El nostre grup valora positivament aquesta llei. I malgrat que –cert és– no és la llei que cent per cent faríem nosaltres, creiem que la seva aprovació és molt necessària per poder protegir i garantir les llibertats individuals i la igualtat d'oportunitats. Un fet trist, també, que en ple segle XXI encara haguem d'estar lluitant per aquests drets i aquestes llibertats. Cal posar-nos-hi i cal ser-hi tots.

És sabut per tot l'hemicicle que el nostre grup –igual que la resta de grups– hem presentat diverses esmenes, les quals han estat *totes* aprovades. I remarco el «totes» perquè caracteritza l'actitud que ha tingut el nostre grup, de voler parlar i arribar a acords amb tothom, perquè, com he dit abans, demostra que la voluntat de la majoria de la cambra era poder tirar endavant aquesta llei i aprovar-la.

És justament amb aquest treball i negociacions on hem après que darrere les ideologies i els grups parlamentaris hi ha acords possibles quan hi ha persones disposades a tirar-ho endavant. Per tant, felicitem-nos tots plegats.

Agraïm doncs la lleialtat del Grup Socialdemòcrata i d'Esquerra Verda en els pactes arribats durant aquests dies. I també agraïm les transaccions al Grup Democratacristià malgrat alguns malentesos que vam tenir a les negociacions de dimarts. Torno a reiterar l'agraïment a aquests tres grups.

Desafortunadament no puc dir el mateix dels senyors i senyores del Grup Conservador, amb els qui semblava que podríem arribar a acords puntuals. Malgrat compartir en molts casos el fons de la qüestió però no la forma..., com deïem, doncs, amb bona fe, pensàvem que prioritzarien la idea principal per poder aprovar les esmenes amb el seu suport. Però, per sorpresa nostra, i qüestionant la seva integritat política i faltant a la seva paraula, hem vist que no ha estat així en les votacions de les esmenes treballades dimecres, que van ser els únics que van votar-les en contra. I nosaltres, mantenint-nos fidels, amb el nostre vot favorable a les seves.

Aquestes paraules segurament han sorprès al Grup Conservador –ens ho esperàvem–, però els fem memòria de les seves accions: concretament, en les esmenes del

capítol 1 i 2 vàrem pactar que votarien a favor de les esmenes dels articles 8.2 i 11, amb un redactat concret, que vau canviar quan les vàreu entrar. Per tant, vàrem canviar el nostre sentit de vot. I sense avisar-nos prèviament. La seva reacció l'endemà va ser incomplir els pactes establerts sobre els articles 18.1 i 19.3, on vàrem intercanviar el nostre suport a les seves esmenes –que, per cert, van ser aprovades gràcies al nostre grup parlamentari– a canvi d'un hipotètic incompliment de suport vostre a les nostres.

Afegim també la jugada que han fet a última hora –i ja no per sorpresa pel paper que han jugat aquests dies–, amb el seu vot respecte a la transaccional que avui hem presentat la resta dels quatre grups d'aquesta cambra, que ens hi hem afegit i hem votat favorablement. Vostès van dir que hi votarien a favor i, avui –ho i repeteixo, ja no per sorpresa, veient el seu joc d'aquets dies–, hi ha votat en contra.

Reprenent el fil anterior, l'aprovació d'aquesta llei desafortunadament no comportarà la fi d'aquestes desigualtats de tracte i discriminació, encara tenim molta feina a fer per viure en un país on es garanteixin plenament les llibertats individuals. Perquè vull recordar amb tristesa que en les darreres setmanes vàrem veure miserables episodis d'homofòbia, i des d'aquest faristol el nostre grup parlamentari volem fer arribar tot el nostre suport a les víctimes d'aquestes agressions per part d'intolerants. I també a les cinc víctimes mortals que portem aquest 2021 a causa del paràsit que és a dia d'avui la violència de gènere a la nostra societat; perquè sí, la violència també té noms, i és violència de gènere.

Ens queda molta feina a fer, volem remarcar-ho i que tothom en prengui consciència, perquè és responsabilitat de cadascun de nosaltres, però també del conjunt de la societat, posar fi a aquestes actituds. Posem-nos-hi, plantem cara als intolerants i lluitem per poder garantir les llibertats individuals i la igualtat d'oportunitats.

Si em permeten, acabo la meua intervenció amb una cita de Martin Luther King que deia: «Comprometem-nos amb la noble lluita per la igualtat de drets. Farem de cadascú una persona millor, del teu país una nació més justa i del món un lloc més bonic per viure-hi.»

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies, diputat Llambrich. Té ara la paraula, pel Grup Parlamentari Democratacristià, el seu portaveu el senyor..., l'il·lustríssim senyor Gabriel Martí Jorba. També per un temps màxim d'intervenció –encara que flexible– de cinc minuts.

Gabriel Martí Jorba

Al centre de la nostra societat, al centre de la convivència del dia a dia, hi trobem la igualtat de totes les persones. Hi trobem un somni en comú: la igualtat de tracte de totes les persones en el seu lloc de treball, en la seva condició acadèmica, en l'assistència sanitària, davant els cossos de seguretat o davant de qualsevol altra persona o institució pública.

Benvolguts diputats i diputades, senyors i senyores i personal del Parlament, avui arribem a un punt final. Avui arribem al punt final d'una llei que treballa per tots i per totes. Per tal de que qualsevol persona, vingui d'on vingui, vesteixi com vesteixi o cregui el que cregui pugui gaudir d'un tractament digne en els diferents àmbits de la seva vida a Catalunya. Per aquest mateix objectiu, la llei d'igualtat i de no-discriminació és d'extrema importància.

Des del Grup Democratacristià volem recalcar que encara a Catalunya hi ha més de quatre-cents nens malnodrits degut a condicions econòmiques, milers de famílies en risc d'exclusió social, més de vuitanta atacs homòfobs i contra la llibertat sexual en el que portem d'any i milers de dones que pateixen discriminació a nivell domèstic i laboral. Nosaltres com a democratacristians treballem per ells, és la nostra responsabilitat com a professionals i com a polítics treballar perquè desapareguin aquests tipus de discriminacions. Conseqüentment, hem treballat per establir ponts amb altres grups parlamentaris com Esquerra Verda, socialdemòcrates, liberals i conservadors reformistes per tal de construir una llei que erradiqui qualsevol actuació o comportament que puguin atemptar contra la dignitat de les persones. A tots i a cada una de vosaltres, gràcies.

Nosaltres sí que hem volgut ser útils; hem volgut ajudar aquells ciutadans o ciutadanes que alguna vegada s'han sentit discriminats o exclosos. Hem contribuït a la llei incloent-hi exclusivament la discriminació de caràcter familiar com també l'econòmica, en l'article 1, i que nosaltres entenem com a base de qualsevol altra. I, senyories, és que no hi ha medicina més eficaç que la inclusió social que ens dona l'educació superior i l'educació secundària. I com sabem, els millors passos cap a l'educació secundària i l'educació superior són una bona estructura familiar i evitar el risc d'exclusió.

En segon lloc, hem introduït la col·laboració de l'Administració amb els organismes socials, culturals i religiosos. Cal que estiguin presents i que tinguin una menció especial ONGs com SOS Racisme o qualsevol altra entitat religiosa que col·labori amb l'Administració per erradicar aquest tipus de comportaments.

En tercer lloc, amb aquesta llei vetllem per qualsevol tipus de discriminació que es pugui produir a xarxes socials. Ara, amb aquesta llei, molts adolescents i no tan adolescents estaran més ben protegits d'aquest abús, per xarxes, per internet, que reben dia a dia.

També ens agradaria demostrar que hem defensat la llibertat i la igualtat de tracte de membres de qualsevol religió o creença incloent les pràctiques religioses en l'apartat fonamental pel que s'evita la discriminació. No solament per creure sinó per practicar certs ritus.

Per acabar, amb relació als nostres actes, també m'agradaria molt mencionar que hem recalcat a la llei la importància de les condicions laborals en la incorporació al món laboral i erradicar qualsevol tipus de discriminació de desigualtat de sou.

Tot i celebrar profundament l'enteniment amb els diversos grups parlamentaris estem obligats a expressar el nostre rebuig a deixar la meritocràcia en segon pla i les llibertats individuals, protegides pel dret d'objecció de consciència, del personal sanitari. La discriminació s'evita respectant la presumpció d'innocència i no canviant un principi fonamental dels drets humans. La igualtat s'aconsegueix generant i garantint a les famílies el model d'educació dels seus fills, cosa que hem aconseguit gràcies a altres grups parlamentaris, demostrant que la llibertat d'elecció del model educatiu per part dels pares és intocable.

Avui el somni comú és acabar amb les diferents mancances i desigualtats de la nostra societat. No ens podem permetre anteposar batalles ideològiques o polítiques al sofriment de milers. No hi ha espai per atacar la llibertat en l'ús del llenguatge obligant a utilitzar certs pronoms, i més quan hi ha centenars de famílies patint fam; no hi ha espai en el somni comú. No hi ha temps per a acusacions de millors o pitjors feminismes; no hi ha temps en aquest somni comú. El respecte a la dignitat i diversitat de la condició humana és l'únic principi necessari i l'única forma per realitzar aquest somni comú. No hi renunciem. No renunciem a aquest somni comú.

El vot favorable del nostre grup –i esperem que el de la majoria d'aquest Parlament– demostra que, amb les nostres diferències d'origen, ideologia o fe, l'alba s'acosta i aquest somni encara segueix viu. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I ja acabo ja presidenta.

Acabo dient que des del Grup Democratacristià volem deixar clar que amb aquesta llei hem col·laborat a eliminar qualsevol tipus de discriminació per fe, per origen, per orientació sexual..., qualsevol. A aquells joves i no tan joves que s'hagin pogut trobar exclosos a la societat, els hi estenem la mà a través del nostre treball.

Acabo citant el Papa Francesc: «Los sueños se consiguen juntos.»

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies, diputat Martí Jorba. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Verda i per això té la paraula el seu portaveu, l'il·lustríssim Marcel Arbós López.

(*Alguns aplaudiments.*)

Marcel Arbós López

Bon dia, honorable vicepresidenta Granados, molt honorable president, membres de la Mesa, diputades i diputats. Com a representat del Grup Parlamentari d'Esquerra Verda he de dir que ens complau presentar una llei d'aquest caire. Entenem que una legislació com la que hem estat capaces d'aprovar i de consensuar és única i pionera pel que fa

als drets que recull i als col·lectius que protegeix; a més serà la primera en l'àmbit estatal que serà elaborada d'una forma tan específica.

Aquestes són les aportacions que nosaltres volem posar en valor: en primer lloc, ens hem vist immersos en un procés de modernització de la llei pel que fa al vocabulari. En són un exemple els mots «diversitat funcional» que busquen substituir l'expressió obscura i pròpiament discriminatòria de «discapacitat». A més, hem afegit col·lectius vulnerabilitzats que fins aquest moment no estaven inclosos ni en normatives europees; aquests dos tipus de discriminació són el sensellarisme i l'aporofòbia.

En segon lloc, pel que fa al capítol segon, hem considerat vital adoptar un vocabulari més proactiu en la pròpia llei, ja que nosaltres volem «erradicar» i «eliminar» la discriminació, en lloc de «reduir-la», «evitar-la»...

Perseguint aquests dos objectius, hem estat capaces d'implementar un protocol d'actuació per tal que en els mitjans de comunicació es confrontin i es reprovin totes les formes de discriminació i estigmatització que es donin. Així doncs, no seran possibles les formes de..., com se sol fer en algunes plataformes, no?, el fet de llençar comentaris perjudicials per a la integritat, l'honor, els drets, les llibertats..., que fomentin la discriminació, sense que hi hagi sancions ni reaccions oportunes.

Per aquest precís motiu ens ha sorprès, no?, que algun grup que propugna la igualtat hagi donat suport mitjançant una abstenció a la segregació escolar per gènere. Això és igualtat?

Encara ens sembla més greu –des de l'amistat que ens pot unir– que en l'apartat de l'habitatge es busqui protegir a les persones sense llar alhora que s'està donant permís a qualsevol propietari –inclosos fons voltors– a desallotjar persones, ho repeteixo: *persones*, i abandonar-les al carrer. Després que no ens estranyi que a causa dels desnonaments es produeixin casos de suïcidi. (*Pausa.*) No, no és cap broma.

En tercer lloc, juntament amb els grups parlamentaris liberal, socialdemòcrates i democratacristians també hem impulsat la creació d'una unitat multidisciplinària per tal de fer el procés de denúncia i posterior acompanyament a les víctimes de discriminació. Imaginin una dona trans, migrant i lesbiana que està en una situació de discriminació múltiple; ella podria sentir-se cohibida i fins i tot desprotegida, però gràcies a aquesta unitat –que estarà present a totes les comarques– podrem assegurar la justícia, atenció i protecció a totes les víctimes. No esteu ni estareu soles, recordeu-ho.

Anteriorment he mencionat la discriminació múltiple; totes les que estem aquí hem tingut el luxe de participar en unes ponències excel·lents, però hem de tenir en compte que el públic en general, no. És per això que tenim el ferm convenciment que la formació és la principal eina del canvi. Així doncs, els i les treballadores públiques rebran la formació obligatòria adient, sense... –ni pluralitat ideològica ni que alguns grups vulguin imposar aquí una ideologia, és un fet objectiu: la discriminació és la discriminació i punt; tingueu-ho clar–, així doncs, adient per tal de perseguir aquests objectius des de la present llei. I des d'aquesta cambra també promovem que es faci en l'àmbit privat. Volem deixar clar que la discriminació no té cabuda en la societat, sigui àmbit públic ni privat.

Per últim, ens sembla perillós i potser fins i tot inconstitucional –ja ho dirà el Consell de Garanties Estatutàries– el que s'ha arribat a esmenar, no?, i a aprovar en la present llei. Cito textualment: «S'elimina la inversió de la càrrega de la prova en l'àmbit de la discriminació». Perdoneu, però és completament inviable, estem al Parlament de Catalunya; no ens competeix –no ens competeix.

També m'agradaria fer menció al que ha dit el portaveu dels lliberals, i felicito l'actitud que han tingut els grups en general, però també volem posar en relleu que les nostres esmenes, totes les que hem presentat, també s'han aprovat, i s'han aprovat sense renunciar a cap dels nostres interessos, no aprovant en un mateix capítol totes les esmenes.

Finalment, és motiu de satisfacció per l'Esquerra Verda la unitat que hem percebut a l'hora de presentar i redactar el preàmbul. És una mostra que la societat avança, i a aquells que no ho accepten o que rememoren èpoques passades sento dir-los que es quedaran inevitablement endarrere. Des del nostre grup parlamentari no ens conformem només amb tenir la voluntat de fer sinó que fem-ho, i siguem capaces d'erradicar totalment les desigualtats i tot tipus de discriminació i aconseguim la igualtat. Aquest és el perquè de la llei.

Tot i així som conscients que la llei d'igualtat de tracte i no-discriminació és un pas en aquest llarg recorregut que a totes –totes– ens implica. No obstant, cada una de les membres d'Esquerra Verda vol agrair que mentre recorriem aquest camí ens hem trobat amb la bona voluntat de la resta de formacions, ponents i personal de suport.

I abans de que em prengui l'ús de la paraula, senyora presidenta, no podria marxar d'aquest faristol sense donar el nostre més sincer agraïment, de part del meu magnífic i esplèndid grup, al conjunt de les persones que van dur a terme aquesta llei aquí el 30 de desembre de 2020. Com va dir el professor Batlle en una de les seves ponències «les persones a qui va dirigida aquesta llei tenen ànima, i, per tant, aquesta llei ha de tenir ànima». Doncs crec que ho hem aconseguit.

Així que moltíssimes gràcies.
(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies, senyor Marcel Arbós. I per acabar aquest termini, aquest punt de formació i d'exposició dels diferents punts dels grups parlamentaris, té la paraula el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. I en el seu nom té la paraula la senyora portaveu, la il·lustre senyora Malena Zamora Morano. Endavant, per un temps màxim de cinc minuts.

Malena Zamora Morano

Bé; moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Senyor president de la comissió i membres de la Mesa, diputats, diputades... El Grup Parlamentari Socialdemòcrata valorem molt positivament aquesta llei que hem estat treballant durant aquesta setmana. Des de la nostra posició pensem que és una peça fonamental per al desenvolupament de la convivència al nostre país, i més pels successos i agressions que hem viscut aquests últims dies. A més, volem remarcar que és un gran avenç cap a una societat més justa, igualitària i equitativa, que lluita contra les desigualtats i discriminacions que, desgraciadament, moltes persones segueixen patint.

Com a socialdemòcrates pensem que aquesta llei contribueix enormement en la millora de l'estat del benestar que és, al nostre parer, el pilar base del nostre model de país, tot establint les bases de desenvolupament d'una societat més equitativa i igualitària.

Aquesta és una llei de progrés que va a favor de tothom i en contra de ningú. Sense igualtat no hi ha una societat justa. Avui les desigualtats encara són molt grans, per això en aquesta llei incorporem la perspectiva de gènere de forma transversal a totes les polítiques públiques per aconseguir posar fi a aquesta discriminació que limita els drets dels col·lectius. Amb aquesta llei donem eines per iniciar a treballar per assolir la igualtat en tots els àmbits de la vida de totes les persones.

Creiem doncs en el respecte a la dignitat humana, en els drets humans, en la protecció i la prioritat, davant de qualsevol forma, acte o conducta de discriminació que es doni en la nostra societat. I des del Grup Socialdemòcrata ni pretenem ni tolerem que aquesta forma terrible d'entendre la vida torni a imperar a les nostres ciutats. Com deia una mossa d'esquadra: «Si es vol innovar no només cal aigua nova sinó aigua d'una altra font.»

Mirem-nos i seguim l'estela d'una part de la població nord-americana, liderada pel moviment Black Lives Matter, que es van manifestar pels carrers de les principals ciutats americanes per denunciar l'assassinat de George Floyd, així com la de tantes persones afroamericanes i d'altres minories ètniques en mans de la policia. Aquestes manifestacions varen ser l'expressió d'un malestar per les desigualtats estructurals que perduren a la societat americana. La pobresa, el no accés a l'atenció sanitària o el racisme institucional segueixen colpejant amb força les minories ètniques, una situació agreujada per alguns discursos polítics que no fan més que empitjorar el malestar existent. I no ho podem permetre mai.

Catalunya torna a demostrar una vegada més el seu compromís amb la diversitat i els drets humans. Per això volem ser referents en tolerància i no-discriminació i aquesta llei és un instrument extraordinari per arribar a aquest objectiu. Aquest és un missatge que volem que entengui tothom. Durant aquesta setmana hem comprovat la voluntat real dels diferents grups parlamentaris per tirar endavant aquesta llei tant important per als catalans i catalanes.

Nosaltres, en coherència i consonància amb els nostres posicionaments ideològics i de convicció, hi votarem a favor, com no podia ser d'una altra manera. Però deixeu-me fer un repàs de les posicions preses per altres companys dels grups parlamentaris.

En primer lloc, agrair a l'Esquerra Verda la seva predisposició al diàleg fructífer i honest amb el nostre grup parlamentari que ens ha permès tirar endavant les moltes esmenes que han permès enriquir el text inicial. Us volem donar les gràcies per no haver desistit mai del nostre enteniment malgrat els petits malentesos.

En la mateixa línia, valorem positivament el to adoptat pel Grup Conservador. Tot i que les distàncies ideològiques que ens separen són abismals, hem pogut trobar punts en comú i treure un profit per al bé comú. Però el que ha dit avui no ho podem permetre.

En la mateixa línia, seguidament –perdoneu–, sense sortir-nos massa d'aquesta línia, el Grup Parlamentari Liberal també ha facilitat l'entesa i l'acord de les esmenes elaborades per tirar endavant la llei. Per això els hi volem donar les gràcies. La prova d'aquest bon enteniment es pot veure en l'aprovació de l'exposició de motius votada aquest matí, on també hi eren els democratacristians. Malauradament no hem vist aquesta predisposició al llarg de la tramitació, segurament per les diferències ideològiques insalvables. Definitivament, no compartim model de país.

Per acabar, dir als ciutadans de Catalunya que es facin seva aquesta llei, que no farem cap pas enrere en la defensa dels drets fonamentals, que és competència del Parlament legislar però és competència de tota la ciutadania eliminar dels carrers la intolerància, l'odi i la discriminació.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Molt bé, doncs un cop esgotat el torn d'exposició per part dels diferents grups parlamentaris, de posicionament sobre aquest projecte de llei, toca la votació. I suposo que us han fet...

(Gabriel Martí Jorba demana per parlar.)

Sí, senyor diputat, perquè em demana la paraula?

Gabriel Martí Jorba

En referència a l'article 87 del Reglament del Parlament de Catalunya, sobre al·lusions. Estan permeses?

La vicepresidenta segona

Li dono trenta segons.

Gabriel Martí Jorba

Sí, gràcies. No... *(Rialles. Alguns aplaudiments.)* Sí, jo volia respondre només al Grup Conservador quan es parlava de grups vulnerables: escolti, totes les persones són vulnerables, totes les persones són persones i, per tant, és normal que nosaltres no aprovéssim la seva esmena – no com els liberals que, de fet, els hi van votar a favor, i van tan de *progres*.

Però, en tot cas, li recordo que el 1948 es va aprovar la Declaració Universal de Drets Humans en què tothom és persona. Tothom que viu aquí ha d'estar protegit per la llei del Parlament de Catalunya.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Gràcies diputat. *(Èric Arenas Gallén demana per parlar.)* Veig que hi ha un altre membre de la cambra que vol demanar..., per què em demana la paraula, senyor diputat? Per al·lusions? Té també trenta segons. Endavant.

Èric Arenas Gallén

Se'm sent? Sí? *(Pausa.)* Per comentar-li al senyor diputat del Partit Democristià..., perdoni però vostè aquí s'ha abanderat de fan dels drets humans, però, que jo sàpiga, hem arribat a congeniar les mateixes esmenes. Vull dir, aquí som democratacristians quan volem, som demòcrates quan volem i cristians quan volem.

Anem a veure, senyor diputat: els drets humans existeixen. Vostè pot tenir una percepció i jo en puc tenir una altra. El fet de que el Grup Conservador hagi tingut aquest

posicionament crec que és considerable per a tots els diputats. L'hi comento: jo crec que el nostre posicionament el que hauria d'haver estat és votar en contra d'aquesta llei, però, com ja li he comentat, estem a favor de que la societat pugui avançar siguin quins siguin els seus pensaments.

I, perdoni, però aquí sembla ser que les lleis internacionals es tenen en compte quan...

La vicepresidenta segona

Senyor Arenas, vagi acabant.

Èric Arenas Gallén

...ens dona la gana. Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies. No obrirem cap torn més de..., eh? Ho deixarem aquí. Jo crec que ara és el moment de la votació. I, per tant, saben com funciona: jo ara posaré els timbres per si hi ha algú que està fora de l'hemicicle, perquè pugui arribar a la votació. I els haig de dir com funciona la votació.

Tenen... Serà un vot electrònic. Tenen davant dels seus escons quatre botons. Suposo que els hi han explicat durant aquesta setmana com funciona. En tenen un de blanc, un de verd, un de vermell i un de groc. És important que premin..., quan jo doni el temps de votació, quan digui «comença el temps de votació» han de prémer el botó blanc, perquè el que no el premi, tot i que estigui aquí, no constarà per a la votació. Saben que el botonet verd significa un vot afirmatiu al dictamen que es sotmet a votació, el vot vermell és un vot contrari i el vot groc és una abstenció.

Suposo que també saben, que els hi han explicat, quin és el llenguatge que fem servir dels dits. No sé si el faran servir o no, però bé, en tot cas, suposo que estan ben coordinats i podrem fer la votació sense problemes.

Ara jo vaig a fer la tècnica aquesta, que no l'he feta mai, i per tant..., sempre ho fa la presidenta Borràs, així que anem a veure si soc capaç de fer el control de temps i s'inicia la votació. Endavant.

No funciona?

(Remor de veus.)

Vegem què està passant aquí. Fem la votació, «activar la votació». Així podeu provar dues vegades, eh? Vinga, jo crec que ara sí.

Comença la votació.

Premen el blanc..., quatre segons. Molt bé.

Doncs la llei ha estat aprovada per 31 vots a favor, cap vot contrari i 1 abstenció.

Felicitats.

(Aplaudiments perllongats.)

Aquests aplaudiments acostumen a passar quan tenim votacions importants i hi ha una..., si no unanimitat, doncs una gran majoria. Jo els vull felicitar per la capacitat de negociació i –tot i la discrepància ideològica i la discussió de les esmenes– han estat capaços d'arribar a un acord sobre una llei que és important.

I abans d'aixecar la sessió, doncs, deixeu-me que us adreci unes quantes paraules, en tant que presideixo aquesta sessió.

En primer lloc, jo volia felicitar-vos. Felicitar-vos a tots vostès i agrair-vos l'interès que manifesten pel Parlament, per la institució del Parlament, que és l'epicentre de la política catalana. També traslladar-vos que som molt conscients –els membres del Parlament– que molts de vostès han fet molts esforços renunciant a feines, a vacances..., i espero de tot cor que l'experiència us hagi estat ben positiva, que haguem après i que hagueu vist les dificultats que suposa practicar la democràcia.

Jo estic segura que haureu pogut apreciar la feina que fem els diputats i les diputades, que moltes vegades el que es trasllada als mitjans de comunicació, el que veieu des de casa o llegiu als mitjans de comunicació és una part petita del que fem aquí. Aquí fem molta feina, moltíssima feina. Hi ha molt diàleg entre els diferents diputats i diputades de les diferents formacions i que la part que ens toca als que estem aquí, que és la Mesa, és representar el conjunt de la ciutadania a través dels seus representants. I, per tant, una funció neutral i de facilitar el debat polític. El protagonisme, sempre, en

el parlamentarisme, el tenen sempre els diputats i les diputades i els grups parlamentaris.

Jo no sé vosaltres però suposo que teniu la sensació d'haver fet política en majúscules. Hem pogut veure el programa que heu fet de formació, eh?, sou ara grans coneixedors de la tècnica parlamentària, teniu fonaments teòrics i a més, també, teniu unes formacions molt diverses que ens han permès també..., que us ha permès conèixer no només la feina des d'aquí, des dels escons, del que suposa la negociació i les transaccions. Heu vist que tot és molt difícil, eh?, que tot és...Que moltes vegades, a nivell dels mitjans de comunicació es trasllada que les coses són blanques o negres i aquí l'escala de grisos és molt important. I aquí..., on rau la capacitat de servir el país, és justament de trobar el gris que abasta i que representa a més persones.

També estic segura que heu apreciat les intervencions dels compareixents que us han facilitat per poder presentar o votar determinades esmenes. Heu tingut la participació de molts professors i de professionals que treballen al voltant del parlamentarisme i a qui jo també vull donar-los les gràcies des d'aquí.

També dir-vos que aquesta activitat no seria possible sense la col·laboració de moltíssimes persones i que jo també vull traslladar un agraïment des del Parlament de Catalunya. Les universitats del sistema universitari de Catalunya, que s'hi posen, i s'hi posen amb ganes, i anem veient any rere any com es pot fer aquesta setmana SPUNI. Ha estat difícil amb el covid: l'any passat va ser telemàtic, aquest any hem pogut fer aquesta combinació, no?, del primer dia i l'últim. Abans comentava amb alguns de vosaltres les dificultats que suposa negociar i transaccionar sense tenir presència física, eh? I això la pandèmia també ens ho ha ensenyat: hi ha moltes coses que es poden fer a través de les pantalles però hi ha moltes altres coses per les que necessitem mirar-nos als ulls i reconèixer-nos i trobar el matís per poder trobar l'acord. I jo crec que això també és molt més important.

Esperem que puguem sortir aviat de la pandèmia, sabeu que estem en un moment molt complicat i que, per tant, hem de fer molt de cas de tot el que ens diuen les autoritats sanitàries perquè com més aviat ens puguem vacunar tots, abans podrem sortir-ne i abans podrem fer una recuperació completa de l'economia i de les polítiques socials al nostre país.

Justament avui sortien dades de la situació de desigualtat del nostre país. I com han crescut les desigualtats, com mai en els darrers anys. Jo també us emplaço, per la part que us toca, perquè esteu compromesos, esteu implicats també en política, en que feu també vostra aquesta responsabilitat de millorar el país entre nosaltres.

També vull agrair als professors, que hi han participat molt activament, que ho fan des de fa molts anys. De fet alguns que estem per aquí –jo ja fa deu anys que soc diputada aquí al Parlament– ja és un costum d'anar trobant el professorat que de manera desinteressada es posen a treballar.

També agrair als serveis de la cambra. No us podeu imaginar la mobilització de recursos i que, a més, ho fem amb tota la il·lusió de poder exposar i explicar què és el que fem a casa nostra, aquí al Parlament, que moltes vegades no s'explica tot el que es fa i tota la part constructiva que hi ha de la nostra feina. I que, a vegades, els mitjans de comunicació i aquests talls de veu que veieu en les sessions de control sembla que marquen la vida parlamentària. La vida parlamentària és molt més. La vida parlamentària es basa en la negociació, en el diàleg i en el pacte. I és la manera que tenim de fer avançar el país.

I, finalment, jo –per la part que em toca– quan vaig ser estudiant no vaig tenir la sort que heu tingut vosaltres de formar part d'aquesta setmana universitària, de la SPUNI. I la veritat és que feu una miqueta d'enveja, des de la part que toca com a diputats i diputades electes.

Vull dir-vos i encoratjar-vos a que sigueu..., a que continueu fent política. Que si-gueu..., que continueu negociant, buscant consensos, buscant propostes de millora també des dels vostres barris, les vostres ciutats, des de les associacions a les que pertanyeu, a les entitats i als grups. I, per què no?, també perquè us pugueu implicar cadascú des del vostre ideari i des del vostre model de societat en les diferents opcions polítiques.

L'exercici que heu fet avui aquí, doncs, tant de bo d'aquí uns anys el puguem compartir, el pugueu compartir entre vosaltres, cadascú des de la seva ideologia, que sé que

molts de vosaltres que heu fet exposicions al faristol no creieu exactament el que estàveu traslladant, però, bé, això també és un aprenentatge, posar-se en les sabates dels altres per buscar aquesta empatia i per buscar el que ens uneix com a catalans i catalanes per poder tirar endavant.

Mireu, la política és l'instrument de progrés de les societats. És l'instrument que tenim per tirar endavant tots junts el nostre país i jo crec que vosaltres no en podeu ser únicament observadors. Heu mostrat el vostre interès, heu deixat vacances, heu deixat feines per poder estar aquí i, per tant, també n'heu de poder ser els protagonistes.

I per la part que em toca i també més personal: jo us volia dir només tres coses. La primera, que no doneu per cert res, que comproveu per fonts primàries. Estem en un moment molt líquid, on hi ha informacions de tot tipus i, per tant, per formar-se la opinió com a representants de la societat hem d'anar a les fonts primàries. I, a partir del nostre esquema i del nostre model de societat saber quina és l'opinió ben formada des del nostre coneixement i del coneixement de les fonts primàries.

La segona, que mai renunciieu als vostres instints. Que moltes vegades, més enllà de la raó, els instints ens diuen quina és la millor manera d'aconseguir treballar pel bé comú. Això és molt important que ho tingueu tots present i en cada moment, en cada decisió penseu si la decisió que preneu és la millor per al conjunt de la societat i no només per a aquells que pensen com vosaltres.

I per últim, que aprengueu a identificar quan la motivació d'un polític és la identitat. Ens interessa l'interès general.

I, dit això, aixequem la sessió. Moltíssimes gràcies a tots i ens veiem aviat.

(Aplaudiments perllongats.)

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i vuit minuts.

Annex

Dictamen del projecte de llei simulat d'igualtat de tracte i no-discriminació

Preàmbul

L'objectiu d'aquesta llei és establir els principis i regular les mesures i els procediments per a garantir i fer efectius el dret a la igualtat de tracte, l'equitat i a la no-discriminació, el respecte a la dignitat humana i la protecció davant qualsevol forma, acte o conducta de discriminació que es doni en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquesta llei per raó de naixement o lloc de naixement; procedència, nacionalitat o pertinença a una minoria nacional; raça, color de pell o ètnia; opinió política o d'una altra índole; religió, conviccions o ideologia; llengua; origen cultural, nacional, ètnic o social; situació econòmica, familiar o administrativa, classe social o fortuna; sexe, orientació, identitat sexual i de gènere o expressió de gènere; ascendència; edat; fenotip, sentit de pertinença a grup ètnic; malaltia, estat serològic; diversitat funcional, o per qualsevol altra condició, circumstància o manifestació de la condició humana, real o atribuïda. Alhora, pretén promoure l'erradicació del racisme i la xenofòbia; de l'antisemitisme, la islamofòbia, l'arabofòbia, la cristianofòbia, la judeofòbia o l'antigitanisme; de l'aporofòbia, el sensellarisme i l'exclusió social; del capacitisme; de l'anormalofòbia; del sexisme; de l'homofòbia o la lesbianofòbia, la gaifòbia, la transfòbia, la bifòbia, la intersexofòbia o la LGBTI-fòbia, i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

Aquesta llei estableix el marc general de regulació per a garantir el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, protegit per l'article 2 de l'Estatut d'autonomia, en desplegament dels articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52 i 53.1 de l'Estatut, i en compliment de l'article 14 de la Constitució espanyola, que proclama la igualtat de tots els espanyols davant la llei i la prohibició de la discriminació, i estableix (article 10) la prevalença, en la interpretació dels drets fonamentals, de la Declaració universal dels drets humans i els tractats i els acords internacionals sobre aquesta matèria. La llei també té en compte el que disposa el Pla de drets humans de Catalunya i el que estableixen altres instruments jurídics i socials destinats a orientar polítiques públiques sobre els drets humans i les llibertats fonamentals en l'àmbit territorial de l'Estat. En aquest sentit, i en l'entorn més proper, la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea reconeix (article 20) la igualtat davant la llei de totes les persones i prohibeix (article 21) qualsevol discriminació per raó de sexe, de raça, de color, d'origens ètnics o socials, de característiques genètiques, de llengua, de religió o conviccions, d'opinions polítiques o de qualsevol altre tipus, de pertinença a una minoria nacional, de patrimoni, de naixement, de diversitat funcional, d'edat o d'orientació sexual.

La no-discriminació ha d'ésser un principi informador de l'ordenament jurídic, de l'actuació administrativa i de la pràctica judicial i ha d'obligar tant els poders públics com els particulars. En aquest sentit, aquesta llei regula l'exercici del dret de les persones, físiques o jurídiques, públiques o privades de caràcter social, cultural o religiós, a la no-discriminació i a la igualtat de tracte, fixa els principis que han de regir l'actuació dels poders públics en aquest àmbit, i estableix un seguit de mesures destinades a prevenir, eliminar i corregir les formes de discriminació en el sector públic i en l'àmbit privat, així com la formació en tots els àmbits, i la creació de grups multidisciplinaris per al tractament integral, d'acord amb les competències que la Generalitat té reconegudes, i en coordinació amb les fiscalies de delictes d'odi i discriminació, el Síndic de Greuges, els cossos i forces de seguretat, les oficines municipals contra la discriminació i la resta d'administracions i òrgans competents. Aquests grups multidisciplinaris han de tenir en compte la perspectiva de la interseccionalitat pel que fa a les formes de discriminació que reben les víctimes, segons llurs característiques diferencials.

Mitjançant aquesta norma, doncs, el legislador autonòmic regula l'exercici d'un dret de caràcter estatutari que opera dins el seu àmbit territorial i genera autèntics drets subjektius i obligacions, alhora que compleix un mandat que l'Estatut dirigeix als poders públics. Aquesta llei té un caràcter integral, atès que abasta tot tipus de discriminació i intolerància, i es projecta en els diferents àmbits de la vida i la convivència, sens perjudici de regulacions sectorials més específiques en què té caràcter supletori.

Finalment, doncs, amb aquesta llei es pretén crear un instrument normatiu eficaç contra tota mena de discriminació que pugui patir qualsevol persona i en qualsevol àmbit, que combini les mesures preventives, sancionadores i reparadores d'acord amb el dret a la igualtat i a la no-discriminació.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

1. L'objecte d'aquesta llei és garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i erradicar qualsevol actuació o comportament, especialment violent, que directament o indirectament puguin atemptar contra la dignitat de les persones i contra el lliure desenvolupament de la pròpia personalitat i de les capacitats personals, contra la lliure expressió i contra qualsevol altre dret fonamental individual.

2. Aquesta llei regula els drets i les obligacions de les persones físiques i de les persones jurídiques, tant públiques com privades, a l'efecte del que disposa l'apartat 1, i estableix els principis d'actuació que han de regir les mesures adoptades pels poders públics destinades a prevenir, eliminar i corregir qualsevol forma de discriminació, directa o indirecta, tant en el sector públic com en l'àmbit privat.

3. La finalitat d'aquesta llei és evitar qualsevol de les formes de discriminació, desigualtat o minorització estructural que prenen per pretext qualsevol dels motius següents:

- a) Origen territorial o nacional i xenofòbia.
- b) Sexe o gènere, orientació o identitat sexual, i qualsevol forma de LGBTI-fòbia o de misogínia.
- c) Edat.
- d) Raça, origen ètnic o color de pell, i qualsevol forma de racisme com l'antisemitisme o l'antigitanisme.
- e) Llengua o identitat cultural.
- f) Ideologia, opinió política o d'altra índole, afiliació sindical o associació, o conviccions ètiques de caràcter personal.
- g) Conviccions, pràctiques i cerimònies religioses, i qualsevol forma de cristianofòbia, islamofòbia o judeofòbia, entre altres.
- h) Condició social o econòmica, situació familiar o administrativa, professió o condició de privació de llibertat, qualsevol manifestació d'aporofòbia o d'odi a les persones sense llar.
- i) Discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional.
- j) Alteracions de la salut, estat serològic o característiques genètiques, especialment amb relació a les persones embarassades.
- k) Aspecte físic o indumentària.
- l) Qualsevol altra característica, circumstància o manifestació de la condició humana, real o atribuïda, que siguin reconegudes pels instruments de dret internacionals.

Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu, objectiu i territorial

Aquesta llei s'aplica a totes les persones físiques i jurídiques, tant del sector públic com de l'àmbit privat, situades o que actuïn en el territori de Catalunya, en tots els àmbits d'actuació i amb independència que operin de manera personal, presencial i directa, en l'entorn de les xarxes socials o per mitjans telemàtics amb origen o destí a l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 3. Principis generals d'actuació de l'Administració

1. Les administracions públiques i el Síndic de Greuges, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar per garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació en els àmbits a què fa referència aquesta llei.

2. Els professionals de les administracions públiques i dels serveis sostinguts amb fons públics i els que fan tasques de prevenció, intervenció, detecció, atenció, assistència i recuperació en els àmbits de la salut, l'educació, el món laboral, els serveis socials, la justícia i els cossos de seguretat, l'esport i el lleure, i la comunicació, si tenen coneixement d'una situació de risc o una sospita fonamentada de discriminació o violència, tenen el deure de comunicar-ho als cossos i forces de seguretat i a l'òrgan competent.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 2, el Govern ha d'elaborar un protocol d'actuació adequat per a complir la finalitat d'aquesta llei, i ha de posar en marxa la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació per a vetllar per la igualtat de tracte a l'Administració pública.

Article 4. Abast del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

1. El dret a la igualtat de tracte implica l'absència de tota discriminació directa o indirecta fonamentada en algun dels motius de discriminació a què fa referència aquesta llei.

2. No es pot considerar discriminació la diferència de tracte que es derivi de disposicions, conductes, actes, criteris, omissions o pràctiques que tinguin per objecte revertir, corregir, reparar o paliar situacions de discriminació, desigualtat o minorització de caràcter estructural. En cas de discriminació múltiple, la justificació de la diferència de tracte s'ha d'acomplir respecte de cadascun dels motius de discriminació.

D'acord amb això, la diferència de tracte s'ha d'establir en el grau necessari, sempre que es permeti una adequació òptima en el compliment dels objectius d'equitat i de proporcionalitat i es respecti, alhora, el principi de subsidiarietat.

3. Les accions positives o diferències de tracte són admeses i s'han de promoure si una norma amb rang de llei ho autoritza o si resulten de decisions generals de les administracions públiques destinades a protegir els grups de població vulnerables per mitjà d'accions específiques per a millorar-ne les condicions de vida o afavorir-ne la inclusió social, la incorporació al món laboral o l'accés a béns i serveis essencials.

Capítol II. Àmbits d'aplicació material del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 5. Ocupació i funció pública

1. Les administracions públiques han d'establir polítiques per a garantir la igualtat d'oportunitats en el treball, tant en l'empresa privada com en la funció pública, i vetllar perquè no s'hi produeixi cap situació de discriminació d'acord amb aquesta llei, i, en el marc de la normativa aplicable, aplicar mesures d'acció positiva i de reversió, correcció, reparació i palliació de situacions de discriminació, desigualtat o minorització de caràcter estructural, proporcionades a les necessitats específiques de les persones en situació de major vulnerabilitat, com és el cas dels col·lectius infrarepresentats en l'ocupació i la funció pública.

2. El Govern, per al compliment del que estableix l'apartat 1, ha d'aplicar mesures per a:

a) Garantir d'una manera real i efectiva, per mitjà de la Inspecció de Treball, la no-discriminació per qualsevol dels supòsits a què fa referència l'article 1.3.

b) Fomentar la implantació progressiva d'indicadors d'igualtat que tinguin en compte la realitat de les persones en el sector públic i en l'àmbit privat i d'un distintiu per a reconèixer les empreses que destaquin per l'aplicació de polítiques d'igualtat i no-discriminació.

c) Assegurar la cooperació interadministrativa per a vetllar per la formació especialitzada i la deguda capacitació dels professionals en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

d) Protegir les condicions laborals en la incorporació al món laboral i erradicar qualsevol tipus de discriminació i les desigualtats de sou.

e) Garantir la perspectiva del disseny universal i l'accessibilitat en la creació i la distribució de programari informàtic i altres elements anàlegs per a garantir el desenvolupament professional de les persones amb diversitat funcional.

3. El Govern ha de vetllar per l'aplicació de la normativa d'igualtat de tracte i no-discriminació, especialment, en l'accés al treball, en la formació i en la promoció perquè no hi hagi discriminació directa ni indirecta per cap dels motius a què fa referència l'article 1, tant en l'empresa privada com en la funció pública.

Article 6. Negociació col·lectiva

Les administracions públiques, els sindicats i les patronals, en l'àmbit del diàleg social i la negociació col·lectiva, han de complir la normativa d'igualtat de tracte i no-discriminació per a la prevenció, la correcció i l'erradicació de qualsevol forma de discriminació en la regulació i la negociació de les condicions de treball, i adoptar les mesures de foment del

diàleg amb els agents socials i econòmics més representatius per a establir codis de conducta, plans de gestió de la diversitat i bones pràctiques.

Article 7. Educació

1. El departament competent en matèria educativa, les universitats i els centres educatius, independentment de la titularitat, han de garantir la igualtat d'oportunitats, l'equitat i l'absència de qualsevol forma de discriminació o d'assetjament discriminatori als centres educatius, d'acord amb els principis rectors del sistema educatiu que estableix la legislació específica en matèria educativa i el que determinen els tractats i convenis internacionals que garanteixen els drets i les llibertats fonamentals, entre els quals l'escola inclusiva i la coeducació.

2. El departament competent en matèria educativa ha de garantir el dret a una escola inclusiva, amb independència de la titularitat dels centres i independentment de les capacitats o les limitacions, de qualitat, de l'origen, el gènere, l'orientació sexual, la religió o les circumstàncies personals i econòmiques dels alumnes, i ha de garantir la llibertat d'elecció de les famílies en el model educatiu.

3. El departament competent en matèria educativa, les universitats i els centres educatius, independentment de la titularitat, han de garantir l'atenció deguda als alumnes que, per algun dels motius de discriminació a què fa referència aquesta llei, tinguin necessitats específiques de protecció, ajuda i suport educatiu, percentatges més elevats d'absentisme, abandonament escolar o fracàs escolar, impossibilitat econòmica de fer activitats o segregació, i que aquesta atenció es doni també entre tots els membres integrants de la comunitat, per mitjà de l'aplicació d'accions positives, accions indirectes, accions compensatòries i altres accions educatives que escaiguin.

Article 8. Salut

1. El departament competent en matèria de salut i els centres sanitaris, tant públics com privats, en l'àmbit de llurs competències, no poden aplicar cap criteri ni mesura que provoquin una situació discriminatòria, i han de vetllar per garantir els principis d'igualtat de tracte i no-discriminació i l'absència de qualsevol forma de discriminació en l'accés als centres, als béns, a les prestacions i als serveis sanitaris, i també per mantenir l'equitat territorial.

2. Ningú no pot ésser exclòs d'un tractament sanitari, especialment els menors d'edat i les persones embarassades, inclosa la interrupció de l'embaràs, per la concurrència de factors com la discapacitat, l'edat o malalties preexistents o intercurrents, o pel fet de trobar-se en situació de sensellarisme, llevat que raons mèdiques ho justifiquin.

3. El departament competent en matèria de salut ha de garantir les accions destinades als grups de població amb necessitats sanitàries específiques, com ara la gent gran, els infants i els adolescents, les persones embarassades, les persones amb discapacitat, les que pateixen malalties mentals, cròniques, minoritàries, degeneratives o en fase terminal o síndromes incapacitants, les portadores de virus, les víctimes de maltractament, les supervivents de violència masclista, inclosa la violència sexual, les persones amb problemes de drogodependència i addiccions socials, les minories ètniques, les persones transgènere, les persones sense llar o en altres situacions de precarietat habitacional, i, en general, les persones pertanyents a grups en risc d'exclusió o en situació de vulnerabilitat, amb la finalitat de garantir-los l'accés als serveis sanitaris d'acord amb llurs necessitats i en condicions de gaudi efectiu.

4. El departament competent en matèria de salut ha de garantir les mesures per a la no-discriminació per raó de malaltia i, a aquest efecte, ha de:

a) Promoure l'eliminació de totes les actituds, normes i pràctiques que generen estigma, discriminació o tracte diferenciat per motius de malaltia en els àmbits laboral, social, escolar i econòmic.

b) Incidir en les mesures de protecció contra la discriminació per aquest motiu, i ampliar la protecció a la família i a l'entorn de la persona afectada per la malaltia.

c) Fer campanyes sobre la importància de fer un ús respectuós i adequat del llenguatge en els mitjans de comunicació, per a evitar les connotacions negatives de les malalties i l'estigmatització per motius de salut per part de la societat i de l'opinió pública.

5. El departament competent en matèria de salut ha d'aplicar les mesures per a assegurar que no es produeixen discriminacions per raó de sexe o gènere en l'atenció sanitària,

tant en la prescripció de tractaments i medicaments com en els temps d'espera, i establir els mecanismes de monitorització i control.

Article 9. Serveis socials

Les administracions públiques han de garantir la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'accés als drets, els serveis, les prestacions i les ajudes socials a totes les persones i en les mateixes condicions.

Article 10. Atenció a infants, adolescents, joves, gent gran i persones amb discapacitat

Les administracions públiques, les entitats i les persones incloses en l'àmbit d'aplicació subjectiu d'aquesta llei han de garantir els drets d'infants, adolescents, joves, gent gran, persones amb discapacitat o trastorn mental, minories culturals i religioses i joves migrants sols a una vida digna, a l'autonomia personal i a no ésser subjectes de discriminació, i han d'establir, si s'escau, les accions positives destinades a protegir-los, amb l'objectiu de millorar-ne les condicions de vida, afavorir-ne la incorporació al món laboral o l'accés a béns i serveis essencials, promoure'n l'apoderament i garantir-los l'acompanyament necessari per a poder desenvolupar llur projecte de vida.

Article 11. Habitatge

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de garantir que les polítiques d'habitatge respectin i promoguin el dret a la igualtat de tracte i previnguin la discriminació. A aquest efecte, han de tenir en compte les necessitats dels grups amb més dificultats per a accedir a l'habitatge, especialment, les persones sense llar, la situació de discriminació de les quals està directament vinculada a la manca d'habitatge, entre altres factors; al mateix temps han de garantir el dret dels propietaris sobre l'habitatge propi davant la ocupació il·legal intentant que les forces i cossos de seguretat de l'Estat compleixin els protocols establerts.

Article 12. Mitjans de comunicació social i societat de la informació

Els mitjans de comunicació social, tant públics com privats, independentment del canal de difusió, estan obligats a respectar el dret de les persones a la igualtat de tracte i a viure amb dignitat, i han d'afrontar i reprovar qualsevol forma de discriminació i estigmatització en el tractament de la informació, en els continguts i en la programació, inclosos els missatges comercials i la publicitat. La correcció s'ha de fer en els mateixos espais i formes en què es produeixen les expressions o accions discriminatòries.

Capítol III. Defensa i promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 13. Mesures de protecció contra la discriminació

1. Les administracions públiques han d'aplicar els mètodes i els instruments necessaris per a detectar les situacions discriminatòries i protegir les víctimes de discriminació, i han d'adoptar mesures preventives i aplicar les mesures adequades per al cessament d'aquestes situacions.

2. Les administracions públiques han d'establir les mesures específiques per a abordar tots els casos de discriminació i, en especial, les adreçades a persones afectades per discriminació múltiple, que es poden concretar en mesures d'acció positiva aplicades des de la perspectiva de la interseccionalitat, de manera que tinguin en compte la concurrència de les diferents causes de discriminació.

3. L'incompliment de les obligacions que estableix l'apartat 1 dona lloc a responsabilitats jurídicoadministratives.

4. En el procediment administratiu d'instrucció d'un cas de discriminació, si la persona que al·lega haver-la patit n'aporta indicis racionals i fonamentats, l'Administració ha de proveir-li els mecanismes i recursos necessaris perquè pugui provar en el procediment esmentat la culpabilitat de l'acusat, sempre respectant el dret de la presumpció d'innocència.

5. Els fets o els indicis pels quals es pot presumir l'existència de discriminació poden ésser provats per qualsevol prova admesa en dret, sens perjudici dels procediments que es tramitin i de les mesures adoptades a l'empara de les normes d'organització, convivència o disciplina de les institucions i dels serveis públics.

Article 14. Mesures específiques de suport a les víctimes de discriminació

1. Les administracions públiques han de prestar una atenció integral real i efectiva a les víctimes d'accions discriminatòries, d'intolerància i d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1. Aquesta atenció comprèn l'assessorament, l'assistència, especialment la sanitària, i les mesures socials tendents a facilitar-ne la recuperació integral.

2. Les administracions públiques s'ha de coordinar amb els cossos de seguretat per a oferir una atenció integral i multidisciplinària a les víctimes de discriminació i intolerància per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1, i poden establir contractes amb entitats socials, tant públiques com privades, especialitzades en l'atenció a les víctimes i altres subjectes, de conformitat amb el que disposen la normativa europea i l'estatal bàsica en matèria de contractació pública. Pel que fa als municipis de règim comú, es l'atenció es pot mancomunar, ja sigui per mitjà dels consells comarcals o d'altres ens de caràcter supramunicipal.

3. L'atenció a les víctimes d'agressions o d'accions d'incitació a l'odi en l'àmbit de les noves tecnologies o en les xarxes socials ha de rebre un tractament per part de professionals competents, si la persona o els tutors legals ho sol·liciten.

4. El departament d'interior, o el departament competent en la matèria, en aplicació de l'article 13.1, ha de crear una unitat especial dins de cada comarca per a atendre els processos de denúncia relatius a qualsevol de les discriminacions a què fa referència l'article 1. Aquesta unitat ha d'estar integrada per professionals de diferents disciplines, com ara psicòlegs, mediadors i sociòlegs, entre altres, per tal que l'acompanyament en el procés de denúncia sigui integral i que en cap moment del procés la víctima se senti desprotegida o desamparada. Per a formar part de la unitat cal haver passat la formació obligatòria a què fa referència l'article 18.

El departament no pot permetre la passivitat dels funcionaris públics envers les víctimes de discriminació. Així mateix, ha de garantir que no es cohibeix les víctimes ni se les condiona en la formulació de la denúncia o desig manifest per motius de complexitat burocràtica o altres.

Article 15. Tutela administrativa i judicial i mesures de reparació de les víctimes de discriminació

1. La tutela administrativa i la judicial davant les vulneracions del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació han de comprendre, segons el cas, l'adopció de totes les mesures necessàries adreçades al cessament immediat de la discriminació, l'adopció de mesures cautelars, la prevenció de violacions imminents o ulteriors, la indemnització dels danys i perjudicis causats i el restabliment de la persona perjudicada en el ple exercici del seu dret.

2. Els danys s'han de valorar atenent les circumstàncies del cas concret i la gravetat de la lesió efectivament produïda, i també, si s'escau, la difusió o l'audiència del mitjà a través del qual s'hagi produït.

Article 16. Planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no-discriminació

1. El Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació és el document que determina els eixos, les línies estratègiques, els objectius, les mesures i el pressupost necessari per a prevenir, erradicar i corregir tota forma de discriminació per raó de les condicions i les circumstàncies a què fa referència l'article 1.

2. Correspon al departament competent en matèria de no-discriminació de fer la preparació, el seguiment i l'avaluació del Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, garantint la participació de les organitzacions representatives dels interessos socials afectats en cada una d'aquestes fases; a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, de fer-ne l'anàlisi i la redacció, i al Govern d'aprovar-lo.

3. El Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació té caràcter quadriennal. A la finalització de cada quadrienni el departament competent en aquesta matèria ha de fer una avaluació de les activitats dutes a terme i dels criteris d'actuació i les mesures continguts en l'estratègia.

Article 17. Col·laboració entre institucions

1. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han de cooperar entre si per a integrar la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'exercici de les competències respectives i, en especial, en els instruments de planificació.

2. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han d'establir, si escau, la col·laboració i la coordinació oportunes amb el Síndic de Greuges, la Fiscalia i altres institucions públiques que incideixin en l'àmbit de la no-discriminació.

3. L'Administració de la Generalitat ha de disposar de la col·laboració d'especialistes coneixedors de les evidències científiques internacionals en matèria de discriminació per a assessorar-se de totes les actuacions que es duguin a terme.

4. L'Administració de la Generalitat ha de vetllar per col·laborar amb les diverses entitats socials, religioses, territorials, culturals i de representació ciutadana, entre altres, i dotar-les dels recursos i els mecanismes necessaris perquè puguin ajudar a implantar la igualtat de tracte i la no-discriminació en el teixit social del territori.

Article 18. Estadístiques i estudis

1. El Cos de Mossos d'Esquadra, les policies locals i la resta de cossos de seguretat que operin a Catalunya:

a) Han de fer formació específica en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

b) Han de recopilar les dades sobre el component discriminatori de les denúncies cursades, les han de processar en els sistemes estadístics de seguretat corresponents, i les han de facilitar periòdicament a la comissió de seguiment del compliment d'aquesta llei.

c) Han de crear grups multidisciplinaris formats per criminòlegs, psicòlegs, educadors socials, treballadors socials, sociòlegs i altres professionals amb formació específica sobre temes socials, la formació dels quals ha d'atendre les necessitats particulars de cada cas.

2. Les dades de caràcter personal obtingudes en l'àmbit de les actuacions a què es refereix aquest article queden protegides pel secret estadístic que regula la legislació sobre la funció estadística que sigui aplicable en cada cas i per la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Article 19. Formació

1. Les administracions públiques han de garantir la formació obligatòria, inicial i continuada i la sensibilització adequades sobre la igualtat de tracte i la no-discriminació en els àmbits que regula aquesta llei dels professionals que fan tasques de prevenció, detecció, atenció, assistència i recuperació, que tenen el deure de comunicar als cossos i forces de seguretat i a l'òrgan competent tota situació de risc o sospita fonamentada de discriminació o violència per alguna de les condicions o circumstàncies a què fa referència l'article 1.

2. Les administracions públiques han d'impulsar la formació obligatòria del personal, tant funcionari com laboral, independentment de la seva vinculació per mitjà de convenis de col·laboració o altres instruments, amb una atenció especial a la magistratura, el personal dels centres penitenciaris, els cossos i forces de seguretat, el personal docent, els professionals de la salut i les autoritats locals.

3. Les administracions públiques han d'incentivar la formació del personal, en l'àmbit privat, sobre tots els aspectes que regula aquesta llei, per mitjà de convenis de col·laboració o mesures d'incentivació, amb una atenció especial al personal docent, als professionals de la salut i al sector social i de les cures.